

ZARZĄDZENIE

Dnia 3 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

po zapoznaniu się z pismem **R. M.** ,
sygnalizującym potrzebę wznowienia z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 21 listopada 2024 r., II AKzw 1167/24, utrzymującym w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 8 października 2024 r., II Ko 470/24, w przedmiocie umorzenia postępowania o odroczenie wykonania kary grzywny i kosztów sądowych,
jak również potrzebę wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 21 listopada 2024 r., II AKzw 1168/24, utrzymującym w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 8 października 2024 r., II Ko 471/24, o nieuwzględnieniu wniosku o umorzenie kosztów postępowania,

- 1. stwierdzam brak podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu wskazanych wyżej postępowań (art. 542 § 2 k.p.k.);**
- 2. zarządzam poinformowanie skazanego o treści zarządzenia oraz pouczenie, że na zarządzenie z punktu 1 nie przysługuje żaden środek zaskarżenia;**
- 3. zarządzam zakreślenie sprawy w repertorium KO jako załatwionej w inny sposób.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 października 2024 r., II KO 470/24, Sąd Okręgowy w Sieradzu umorzył postępowanie wykonawcze w przedmiocie odroczenia wykonania kary grzywny i kosztów sądowych. Po rozpoznaniu zażalenia skazanego, Sąd Apelacyjny w Łodzi postanowieniem z dnia 21 listopada 2024 r., II AKzw 1167/24, utrzymał zaskarżone postanowienie w mocy.

Jednocześnie postanowieniem z dnia 8 października 2024 r., II Ko 471/24, Sąd Okręgowy w Sieradzu nie uwzględnił wniosku skazanego o umorzenie kosztów postępowania kasacyjnego. Po rozpoznaniu zażalenia skazanego, Sąd Apelacyjny w Łodzi postanowieniem z dnia 21 listopada 2024 r., II AKzw 1168/24, utrzymał zaskarżone postanowienie w mocy. Oba ww. postanowienia Sąd Apelacyjny w Łodzi wydał w składzie jednoosobowym, w osobie SSA X.Y.

Pismem z dnia 28 stycznia 2025 r. skazany R. M. zwrócił się z wnioskiem o „unieważnienie decyzji” Sądu Apelacyjnego w Łodzi w sprawach II AKzw 1167/24 i II AKzw 1168/24, wskazując na orzekanie w sprawie przez sędziego powołanego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3; dalej: ustawa nowelizująca KRS) i wskazując na możliwość otrzymania 10.000 euro odszkodowania od każdego postanowienia.

Należało zważyć, co następuje.

Po zapoznaniu się z argumentacją skazanego i aktami sprawy należało stwierdzić brak podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu postępowań wskazanych w piśmie skazanego (art. 542 § 3 k.p.k.).

Zgodnie z art. 540 § 1 k.p.k. możliwe jest wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym orzeczeniem z powodu wskazanych tam przesłanek. Z urzędu wznowienie takiego postępowania sądowego możliwe jest także w razie ujawnienia się bezwzględnej przyczyny odwoławczej (art. 542 § 3 k.p.k.) i do jednej z nich właśnie odnosi się sygnalizacja skazanego.

Zasadnicze znaczenie w tej sprawie ma uchwała połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/2020 (OSNK 2020, z. 2, poz. 7). Zgodnie z tezą tej uchwały: „Nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1

pkt 2 k.p.k. [...] zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego w sądzie powszechnym albo wojskowym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, jeżeli wadliwość procesu powoływania prowadzi, w konkretnych okolicznościach, do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności”. Oznacza to konieczność wykazania istnienia „okoliczności” wskazujących na szczególnie bliski związek konkretnego sędziego z organami władzy wykonawczej, prowadzący do wniosku, że sąd z udziałem takiego sędziego nie spełnia wymaganych standardów bezstronności i niezależności (w ten sposób także m.in. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22, OSNK 2022, z. 6, poz. 22; a w kontekście standardu międzynarodowego wyroki ETPCz: z dnia 22 lipca 2021 r., *Reczkowicz przeciwko Polsce*, skarga 43447/19; z dnia 8 listopada 2021 r., *Dolińska-Ficek i Ozimek przeciwko Polsce*, skargi nr 49868/19 i 57511/19; z dnia 3 lutego 2022 r., *Advance Pharma sp. z o.o. przeciwko Polsce*, skarga nr 1469/20; wyrok pilotażowy z dnia 23 listopada 2023 r., *Wałęsa przeciwko Polsce*, skarga nr 50849/21).

W tej sprawie autor sygnalizacji odwołał się wyłącznie do faktu powołania ww. sędziego na wniosek KRS ukształtowanej w trybie przepisów ustawy nowelizującej. Sąd Najwyższy wypowiadał się już co do możliwości zaistnienia uchybienia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w związku z orzekaniem przez sąd, w składzie którego zasiadał SSA X.Y.. Tego typu uchybienie nie zostało stwierdzone (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 16 maja 2024 r., V KK 193/23; z dnia 13 czerwca 2024 r., V KK 206/24; z dnia 27 marca 2025 r., V KO 2/25; z dnia 7 maja 2025 r., V KO 55/25). Co więcej, działając z urzędu nie odnotowano informacji, które wskazywałyby na zasadność sygnalizacji, nie dotarto do żadnych dostępnych w domenach publicznych informacji sugerujących ścisłe powiązania SSA X.Y. z władzą wykonawczą. Sędzia nie podpisywał list poparcia dla kandydatów do wadliwie ukształtowanej KRS, nie pełnił funkcji prezesa czy wiceprezesa sądu, jak również funkcji związanych z postępowaniami dyscyplinarnymi sędziów (prezes lub sędzia

sądu dyscyplinarnego, rzecznik dyscyplinarny), nie był – jako przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości – członkiem komisji egzaminacyjnych.

W tych okolicznościach stwierdzić należało, że przedstawiona sygnalizacja nie wykazała podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu, w trybie art. 542 § 3 k.p.k., wskazanych na wstępie dwóch postępowań.

Z uwagi na powyższe okoliczności, należało zarządzić jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł.]